

Van: Bestuur Stichting KLOKK
Aan: De Vaste Kamercommissie Veiligheid & Justitie
Datum: 12 december 2016.

Standpunten van de Stichting KLOKK inzake de kwesties die zijn opgeworpen in het AO op 30 juni 2016 met de Minister van Veiligheid & Justitie om bij hervatting te worden afgerond.

Archivering van de misbruikdossiers:

De archivering van alle documenten m.b.t. het onderzoek naar de aard en de omvang van het misbruik binnen de RKK, de vervolgdossiers zoals meldingen en klachten, alsmede verslagen van klachtbehandeling, en compensatievaststelling over de periode 2010 tot en met 2017.

Het betreft alle dossiers die nu beheerd worden door de voormalige commissie Deetman, het Meldpunt RKK, de leden van de KNR en BC die aangeklaagd zijn in deze periode, de dossiers

van de mediators en de dossiers in bezit van lotgenotenorganisaties.

1 1

De Stichting KLOKK staat op het standpunt dat al deze documenten thuis horen in het Nationale Archief. De argumenten hiervoor zijn onder meer adequaat verwoord in het recente redactionele commentaar in het NRC van dinsdag 12 juli jongstleden. Archivering onder de hoede van het Nationaal Archief raakt de kern van de zaak. De Archiefwet staat borg voor de privacy en de Rijksarchivaris staat voor een juist gebruik van de informatie. Het onderbrengen in het Nationale Archief is het (ultieme) bewijs van de intentie van alle partijen om openheid te betrachten over het misbruikdossier nu en in de toekomst. Elke andere oplossing zal daar afbreuk aan doen. Er is sprake van een publiek belang vanwege de impact die het misbruikschandaal heeft gehad voor de slachtoffers, hun familie en/of nabestaanden en voor de samenleving als geheel. Ook het geschokte vertrouwen van de samenleving in de RKK vraagt om inspanningen tot herstel.

Door alle dossiers en overige informatie toe te vertrouwen aan het Nationaal Archief geeft de RKK tevens een goed voorbeeld. Immers, wat mag anderen, die dossiers beheren van en in vervolg op het Samsononderzoek, de meldingen in de protestantse, joodse en andere religieuze groepen nog ervan weerhouden, hetzelfde te doen!

Niet meewerken aan het onderbrengen in het Nationale Archief door Deetman en/of de RKK blijft een voedingsbodem voor wantrouwen en twijfel aan het onderzoek, de conclusies en de vervolgstappen, immers niets is dan nog verifieerbaar.

Niet meewerken zal het geloof in de onafhankelijkheid van het onderzoek ondermijnen en dit straalt direct af op de RKK. De vraag blijft dan: “Wat wordt er nog verborgen gehouden?”.

Alle inspanningen van alle actoren boeten aan geloofwaardigheid in, indien wordt toegelaten dat onderzoekers i.p.v. opdrachtgevers bepalen wat met dossiers en verzameld materiaal gebeurt. Van iemand met de statuur van de heer Deetman verwachten wij juist een keuze voor het publieke belang i.p.v. privaatbeheer.

Er hoort geen twijfel te worden opgeroepen over wat een nationale consensus is, nl. de absolute borging van archieven en het transparante beheer zoals is vastgesteld door het Nederlandse Parlement.

Toegang zal op enig moment nodig zijn op drie niveaus:

- Wetenschappelijk onderzoek (daarom zijn ook de archieven uit het Samson domein een noodzakelijke aanvulling) ,
- Informatie voor belanghebbenden en nabestaanden van belanghebbenden (zoals in het archief “Bijzondere Rechtspleging”). Er zijn nabestaanden die willen weten wat hun vader of moeder is overkomen om te begrijpen waarom zij zich

² gedroegen zoals zij zich naar hen gedroegen.

Continuïteit van de toegankelijkheid tot in lengte van jaren.

Door de archieven aan het NA toe te vertrouwen kunnen deze drie functies worden ontwikkeld. De aanvulling van De heer Deetman op de Slotmonitor weerlegt onvoldoende de noodzaak om alle dossiers onder te brengen in het Nationale Archief. Het bevestigt eerder de onwenselijkheid van een deelarchief in privébeheer. De voormalige leden van de Commissie Deetman zijn door de beëindiging van de werkzaamheden van de Commissie en door de Slotmonitor weer “gewone burgers”.

Er is een bijkomend argument voor onderbrenging bij het Nationaal Archief. Door ook de dossiers van de Commissie Samson en vervolgens de Commissie De Winter ook op dezelfde wijze onder te brengen ontstaat een compleet archief over de onderzochte periode en kunnen straks vergelijkingen en verbanden onderzocht worden. De samenleving krijgt op die wijze een optimaal beeld van wat er in die periode heeft plaatsgevonden, hoe dit samenviel met opvattingen over de omgang met kinderen. Vooral ook zal duidelijk kunnen worden hoe kinderen uit bepaalde groepen veelvoudig de dupe zijn geworden van hun behandeling, al dan niet in combinatie met misbruik. De samenleving kan dan ook kennis nemen van hoe deze behandeling en dit misbruik niet alleen de slachtoffers heeft geraakt, maar ook hun familieleden, latere partners en kinderen.

Het kan de investeringsbereidheid in kinderen en kinderen met problemen doen toenemen als preventiebeleid, maar ook ter voorkoming van immense maatschappelijke kosten.

De Stichting KLOKK vraagt de Tweede Kamer daarom ook bij de minister er op aan te dringen dat:

- **bevordert wordt dat alle dossiers opgebouwd binnen zowel het Deetman onderzoek en de vervolgactiviteiten (begeleiding, melding en klachtbehandeling, HEG en Slotactie), als de Samson- en De Winter onderzoeken, worden ondergebracht in het Nationaal Archief;**
- **het Nationaal Archief (naar voorbeeld van het archief Bijzondere Rechtspleging) het mogelijk maakt dat belanghebbenden (slachtoffers, partners en kinderen) indien gewenst inzage kunnen krijgen;**
- **het mogelijk wordt gemaakt onderzoek te doen naar deze periode, het voorgekomen misbruik, de organisatie daarvan en de gevolgen voor de kinderen van destijds en**
- **dat stappen worden ondernomen wanneer partijen weigerachtig zijn om dossiers over te dragen.**

De Stichting KLOKK zelf zal na beëindiging van haar werkzaamheden of zoveel eerder als mogelijk, ook haar digitale en papieren dossiers overdragen. Sinds 2014 heeft de Stichting KLOKK 623 dossiers opgebouwd, voorvloeiend uit de caseload.

In de eerste jaren van het bestaan zijn bij e Stichting KLOKK 1500 meldingen gedaan, die dus niet allemaal tot een dossier hebben geleid.

De Stichting KLOKK is gehouden conform de privacyregels om te gaan met deze dossiers en dus ook de overdracht aan een archief.

Meldingen vanaf 1 mei 2015:

Na de sluiting van de mogelijkheid om verjaard misbruik binnen de RKK te melden tot 1 mei 2015, zijn nog meldingen binnengekomen.

Hoe kan op zorgvuldige wijze met deze meldingen worden omgegaan?

De Stichting KLOKK heeft bij herhaling aangedrongen in het Voorzitters Overleg (VO) om tot een gestructureerde aanpak te komen van de nagekomen meldingen, waarbij Bisschoppen Conferentie (BC) en Konferentie Nederlandse Religieuzen (KNR) verantwoordelijkheid nemen voor het proces van melden tot en met genoegdoening en compensatie.

Op 30 juni jongstleden hebben de voorzitters van KNR en BC in de hoorzitting van de VKC V&J toegezegd om de regie te nemen, met een plan van aanpak te komen en regelmatig verslag te doen.

De Stichting KLOKK vindt regie noodzakelijk en terugkoppeling van de effecten eveneens.

De Stichting KLOKK stelt vast dat er nu eindelijk een regeling ligt. De Stichting KLOKK heeft medewerking aan de uitvoering toegezegd in de vorm van begeleiding en waar mogelijk de organisatie van lotgenotenbijeenkomsten. KLOKK vindt dat er met het voorstel van de BC en KNR nu een antwoord is gekomen op de ingediende moties van de heer van der Steur en mevrouw van Toorenburg.

Het is te verwachten dat zich nog altijd mensen blijven melden al verwachten wij geen grote aantallen.

Wat de Stichting KLOKK betreft kunnen zij terecht bij de Stichting KLOKK, zeker nu er binnen het VO afspraken gemaakt zijn. De Stichting KLOKK heeft aangeboden deze personen te begeleiden en het mogelijk te maken om hun verhaal te doen en (h)erkenning te krijgen bij de "aangeklaagden", en daarmee de bevestiging dat hun herinneringen kloppen. Zo kan er i.s.m. met het Platform Hulpverlening of het vervolg dat wordt ontwikkeld, de begeleiding of hulpverlening worden georganiseerd. De materiële genoegdoening voor "schrijnende gevallen" maakt deel uit van de regeling.

Uitgangspunt voor de Stichting KLOKK blijft dat de RKK morele verantwoordelijkheid blijft houden voor de slachtoffers en dat die niet wordt ingeperkt door een formele sluitingsdatum.

Over de rol van de Stichting KLOKK.

Er is veel gepubliceerd over de Stichting KLOKK, waarbij ook de zwakke plekken van de stichting aan de orde zijn gekomen. In het Rebel onderzoek zijn een aantal aanbevelingen gedaan.

Met het Ministerie van VWS is afgesproken dat waar mogelijk in het resterend tijdsbestek daaraan wordt gewerkt. Wij weten dat de projectperiode nog een jaar betreft en dat het merendeel van de klachtzaken inmiddels zijn behandeld.

De Stichting KLOKK heeft sinds 2014 contact onderhouden met 623 lotgenoten, in veel gevallen zeer intensieve contacten. Er zijn dan ook 623 dossiers van die contacten.

De suggestie, als zou KLOKK los staan van de groep lotgenoten, is daarmee niet houdbaar. In de vele honderden gesprekken en de lotgenotenbijeenkomsten heeft de Stichting KLOKK een goed beeld verworven van de aard en de omvang van het misbruik en van de problemen die dat heeft opgeleverd voor de slachtoffers. Dat is ook de drijfveer geweest om vasthoudend te zijn in de belangenbehartiging en het bewerkstelligen van inzicht bij de RKK om meer stappen te zetten dan 5 jaar geleden voorzien waren.

Voor KLOKK geldt nog steeds dat wij blijven zoeken naar vormen en middelen om onze doelgroep te bereiken en reageren op vragen/behoefte.

KLOKK zegt daarom

“Kijk vooral naar wat er echt is gerealiseerd is in de afgelopen 5 jaar!”

Guido Klabbers,

Voorzitter van de Stichting KLOKK en

Lid van het Voorzitters Overleg.

ORIGINEEL KLOKK